

Rödl & Partner

NEWSLETTER ČESKÁ REPUBLIKA

MANDANTENBRIEF

Vydání:
Březen
Duben
2019

Informace o právu, daních a ekonomice
v České republice

www.roedl.com/cz

Právnícká firma
roku 2012–2018

Rödl & Partner

NEWSLETTER ČESKÁ REPUBLIKA

Vydání:
Březen
Duben
2019

MANDANTENBRIEF

Obsah:

→ Právo aktuálně

- Neomluvená absence zaměstnance
 - Právní postavení rodinných příslušníků občanů Evropské unie v České republice
-

→ Daně aktuálně

- Legislativa / Poslední vývoj judikatury v oblasti DPH
 - Legislativa / Prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání
 - Daně krátce / Obchodování s Velkou Británií po vystoupení z EU
 - Daně krátce / Novela zákona EET prošla prvním čtením
 - Daně krátce / Zrušení karenční doby, snížení pojistného na nemocenské pojištění
 - Judikatura / Strašák „zneužití práva“ opět na scéně
-

→ Rödl & Partner Intern

- Odborné akce / Připravujeme pro Vás: březen – červen 2019

→ Právo aktuálně

Neomluvená absence zaměstnance

František Geršl, Martina Pumpřlová
Rödl & Partner Brno

Zaměstnavatelé to nemají jednoduché – musejí znát a správně aplikovat nespočet zákonných i podzákonných právních předpisů a umět pružně a správně reagovat na situace, které každodenní provoz závodu přináší. Třeba když zaměstnanci nepřijdou do práce. V tomto článku se budeme zabývat tím, jaké důsledky může neomluvená absence zaměstnance v práci vyvolat a na co by měl každý zaměstnavatel dávat pozor.

Pokud se zaměstnanec nedostaví do práce, aniž by mu v tom bránila nějaká omluvitelná překážka, je prvním důsledkem skutečnost, že mu za takto neodpracovanou směnu nebude náležet mzda ani její náhrada. Mzda dle zákoníku práce přísluší zaměstnanci pouze za práci a náhradu mzdy zákoník práce přiznává zaměstnanci pouze pro výslovně uvedené případy omluvené či omluvitelné absence.

Méně už se ví, že zaměstnavatel může zaměstnanci za každou neoprávněně zameškanou směnu krátit dovolenou, a to o 1 až 3 dny. Pokud by zaměstnanec opakovaně zameškal jen část směny, pro účely krácení dovolené se zameškané části směn sčítají. Pokud by zaměstnanec neomluveně absentoval v rámci jednoho kalendářního roku třeba dvakrát půl směny, zaměstnavatel mu může tyto absence sečíst a dovolenou zkrátit. Podmínkou pro krácení dovolené však je, aby zaměstnanec zameškal (v součtu) alespoň jednu celou směnu.

Každá neomluvená absence je současně porušením pracovní kázně zaměstnance (zákoník práce sice hovoří o „porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci“, ale pro přehlednost budeme v tomto textu používat zažité označení „porušení pracovní kázně“). Podle intenzity tohoto porušení pak může zaměstnavatel v odůvodněných případech pracovní poměr se zaměstnancem rozvázat výpovědí. Rozvázat pracovní poměr z důvodu neomluvené absence lze jak v případě, že se bude jednat o závažné porušení pracovní kázně, tak v případě, že absence zaměstnance bude posouzena jako méně závažné porušení pracovní kázně. V takovém případě se však vyžaduje, aby porušo-

vání pracovní kázně bylo soustavné (opakované) a aby byly dodrženy další podmínky dle zákoníku práce.

Pokud by neomluvená absence zaměstnance v práci byla zaměstnavatelem posouzena jako porušení pracovní kázně zvláště hrubým způsobem, bylo by možné pracovní poměr se zaměstnancem dokonce okamžitě zrušit. Bude se však jednat spíše o výjimečné situace, neboť zákoník práce zde do značné míry upřednostňuje stálost pracovního poměru, a tedy i sociálního zázemí českých zaměstnanců.

V souvislosti s neomluvenou absencí zaměstnance a okamžitým zrušením pracovního poměru se nezřídka objevuje částečně zažitý mýtus, že důvodem pro okamžité zrušení pracovního poměru je neomluvená absence v rozsahu nejméně 5 pracovních dní. Takové konstatování je však nesprávné, zjednodušující a v praxi může zaměstnavateli přinést mnoho starostí, bude-li se tímto pravidlem bez dalšího řídit.

Dle konstantní judikatury Nejvyššího soudu nelze v otázce vyhodnocení intenzity porušení pracovní kázně postupovat šablonovitě. Klade se důraz na posouzení veškerých konkrétních okolností daného případu, který je potřeba posoudit individuálně. Závěr o intenzitě porušení pracovní kázně není možno učinit pouze na základě počtu zameškaných dní, ale je potřeba vzít v úvahu také např. dosavadní postoj zaměstnance k plnění pracovních úkolů, přihlídnout k době a situaci, v níž došlo k porušení pracovní kázně, k míře zavinění zaměstnance, ke způsobu a intenzitě porušení konkrétních povinností zaměstnance, k důsledkům porušení pracovní kázně pro zaměstnavatele, k tomu, zda svým jednáním zaměstnanec způsobil zaměstnavateli škodu, apod.

Pokud by v důsledku neomluvené absence zaměstnance vznikla zaměstnavateli škoda, může její náhradu při splnění zákonných podmínek požadovat po zaměstnanci, který směnu zameškal. V tomto ohledu však bude velmi záležet na povaze škody a okolnostech, ze kterých k ní došlo. Doporučujeme proto tento nárok neuplatňovat automaticky při jakékoliv neomluvené absenci zaměstnance, ale vždy důkladně zvážit, zda jsou splněny zákonné podmínky pro uplatnění takového nároku

vůči zaměstnanci.

Na závěr jedno doporučení. V případě absence zaměstnance v práci by se měl každý zaměstnavatel zaměřit v první řadě na to, zda se v daném konkrétním případě skutečně jedná o absenci neomluvenou. V praxi se totiž stává, že zaměstnanec do práce nedorazí z nějakého omluvitelného důvodu, aniž by měl možnost zaměstnavateli předem (či dokonce vůbec) sdělit důvod své absence. Zaměstnavatel pak mylně vychází z domněnky, že nepřítomnost v práci je neomluvenou absencí a nikoliv důsledkem překážky v práci na straně zaměstnance, kterou je povinen omluvit.

Příkladem může být například situace, kdy zaměstnanec onemocní či se zraní a jeho stav je natolik vážný, že není schopen o této překážce zaměstnavatele včas informovat. Setkali jsme se rovněž se situací, kdy zaměstnanec je omezen na osobní svobodě a např. vzat do vazby či přímo do výkonu trestu. I v tomto případě se jedná o překážku v práci na straně zaměstnance; pokud by zaměstnavatel rozvázal pracovní poměr s takovým zaměstnancem z důvodu neomluvené absence,

postupoval by protiprávně a taková výpověď či okamžitě zrušení pracovního poměru by byly neplatné. Zaměstnavatel by proto měl vždy ve vlastním zájmu zkontrolovat, jaký je důvod nepřítomnosti zaměstnance v práci.

V této souvislosti upozorňujeme, že pokud u zaměstnavatele působí odbory, musí s nimi zaměstnavatel otázku posouzení neomluvené absence v každém konkrétním případě projednat.

Pokud musíte při svém podnikání řešit jakékoliv pracovněprávní otázky, obraťte se na nás, budeme Vám rádi k dispozici.

Kontakt pro další informace:

JUDr. František Geršl
advokát

Senior Associate

T +420 530 300 570

E frantisek.gersl@roedl.com

→ Právo aktuálně

Právní postavení rodinných příslušníků občanů Evropské unie v České republice

Thomas Britz
Rödl & Partner Praha

Po vstupu České republiky do Evropské unie se tato připojila k rodině evropských národů, které uznávají status unijního občanství. Úprava unijního občanství v primárním právu je obsažena ve Smlouvě o fungování Evropské unie, občanům EU se na základě SFEU přiznává privilegované právní postavení odvozené od národních občanství těchto občanů. Jedním z nejzásadnějších práv, která náleží občanovi EU, je právo každého občana Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států.

Právní postavení občanů EU v průběhu let posilovalo svůj právní význam, a to i díky judikatuře Soudního dvora EU či sekundární právní úpravě – zmiňme například směrnici z roku 2004, která zakotvila zásadní myšlenku, a to že pokud nemá být omezován pohyb a pobyt občanů EU, pak je takové právo třeba zaručit také jejich rodinným příslušníkům. V praxi to znamená, že v rámci svobody volného pohybu mohou občané EU společně s blízkými

členy své rodiny volně cestovat po Evropské unii a stačí jim k tomu, aby s sebou měli pouze cestovní pas či průkaz totožnosti. Občané EU požívají práva vstoupit, cestovat a pobývat v kterémkoli členském státě EU, ať už v rámci pracovní či soukromé cesty či dovolené, aniž by byli zatíženi vyřizováním jakýchkoli administrativních náležitostí.

Samotný pojem rodinného příslušníka je definován v každém členském státě Evropské unie samostatně, v České republice najdeme definici rodinného příslušníka v zákoně o pobytu cizinců z roku 1999. Pod pojmem rodinný příslušník rozumíme jak občana EU, který do hostitelského členského státu doprovází jiného občana EU, tak i státního příslušníka třetí země. Mezi rodinné příslušníky dle zákona o pobytu cizinců řadíme konkrétně:

- manžela
- rodiče, jde-li o občana EU mladšího 21 let, o kterého skutečně pečuje
- potomka mladšího 21 let nebo potomka manžela občana EU

– potomka nebo předka anebo potomka nebo předka manžela občana EU, pokud je z důvodu uspokojování svých základních potřeb závislý na výživě nebo jiné nutné péči poskytované občanem EU nebo jeho manželem nebo byl na této výživě nebo jiné nutné péči závislý před vstupem na území ČR

Pod pojmem manžel rozumíme ve světle českého zákona o registrovaném partnerství i partnera či partnerku. Nicméně dle nedávné judikatury Soudního dvora EU lze pod pojmem manžel rozumět dokonce i osobu stejného pohlaví, pokud manželství bylo uzavřeno podle práva jednoho ze členských států EU. Členský stát nesmí s odkazem na své vnitrostátní právo odmítnout na svém území uzнат manželství uzavřené státním příslušníkem třetího státu s občanem Unie stejného pohlaví v některém jiném členském státě podle práva tohoto jiného členského státu. „V důsledku takového odmítnutí by dotýčný občan EU byl totiž zbaven možnosti vrátit se do členského státu, jehož je státním příslušníkem, společně se svým manželem nebo manželkou.“

Soudní dvůr EU v této věci došel k závěru, že povinnost členského státu uzнат manželství osob stejného pohlaví platí výhradně pro účely přiznání odvozeného práva pobytu státnímu příslušníkovi třetího státu, a tedy nenarušuje národní identitu ani neohrožuje veřejný pořádek dotčeného členského státu.

Za rodinného příslušníka občana EU se považuje dále i jiný příbuzný, též cizinec, pokud před vstupem do ČR žil s občanem ČR v zahraničí ve společné domácnosti, a dále i ten, kdo je osobou vyživovanou či závislou na péči poskytované občanem EU nebo jeho manželem, a dále i jsou-li tu zdravotní důvody a taková osoba potřebuje osobní péči občana EU.

Za rodinného příslušníka občana EU však považujeme rovněž i takového cizince, který sice s občanem EU není v žádném formálním příbuzenském vztahu, avšak s občanem EU žije ve společné domácnosti a prokáže, že s ním udržuje trvalý partnerský vztah. Prokazování takového partnerského vztahu se děje vůči Ministerstvu vnitra, které je v posuzování poměrně přísné, avšak vzhledem k oprávněním z takového vztahu vyplývajícím je uplatňovaná striktnost přezkumu na místě. Je-li cizinec uznán rodinným příslušníkem občana EU, pak se mu otevírá neomezená možnost působit na českém trhu práce, a to se stejným právním postavením, které požívají občané ČR.

Je třeba však stále pamatovat na to, že jednou z nejdůležitějších podmínek pro svobodnou volbu zaměstnání, jakož i pro udělení povolení k přechodnému pobytu, je právě společný pobyt

takového rodinného příslušníka s občanem EU. V případě, že nedojde ke splnění podmínky společného pobytu, hledí se i na rodinného příslušníka občana EU jako na cizince ze třetí země.

Ačkoli rodinný příslušník občana EU, byť cizinec, nepotřebuje k výkonu zaměstnání na území České republiky žádné povolení, důrazně doporučuji, aby si rodinný příslušník občana EU před nástupem do zaměstnání vyřídil povolení k přechodnému pobytu či o něj přinejmenším zažádal. Myslím tím případy, kdy rodinný příslušník plánuje s občanem EU pobývat na území ČR po dobu delší než 3 měsíce.

Řízení o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU spadá do působnosti Ministerstva vnitra, které by mělo v řízení rozhodnout ve lhůtě 60 dní od podání žádosti. S ohledem na praxi však musím upozornit, že šedesátidenní lhůta nebývá ze strany Ministerstva vnitra respektována a řízení o povolení k přechodnému pobytu se tak nezřídkem může protáhnout až na dobu 6 – 9 měsíců. Toto mezidobí lze překlenout tak, že Ministerstvo vnitra dotýčnému rodinnému příslušníkovi vyznačí do pasu tzv. překlenovací pobytový štítek, který není ničím jiným, než překlenovacím vízem k pobytu nad 90 dnů pro dobu, než bude rozhodnuto o samotné žádosti.

Je-li žádost rodinného příslušníka občana EU schválena a povolení uděleno, vydává se takové povolení formou pobytové karty s maximální platností na dobu 5 let. Jen pro terminologickou přesnost zmiňuji, že občanovi EU se uděluje, pokud o to výslovně zažádá, pouze tzv. potvrzení o přechodném pobytu, nikoliv pobytová karta.

V této souvislosti musím vytknout velmi nechvalnou praxi Ministerstva vnitra, které zcela chybně uplatňuje svou úvahu o tom, že neomezený přístup na trh práce rodinného příslušníka občana EU vzniká teprve okamžikem vydání povolení k přechodnému pobytu, tedy vydáním pobytové karty. Taková praxe je dle mého názoru zcela v rozporu s evropským právem, které zastává fikci, že právo na výkon práce na území ČR zakládá již samotné podání žádosti o povolení k přechodnému pobytu. Tato fikce trvá až do pravomocného rozhodnutí o podané žádosti a prokazuje se právě překlenovacím pobytovým štítkem vyznačovaným do cestovního pasu. Překlenovací pobytový štítek je navíc možno vyznačovat opakovaně, než bude o žádosti pravomocně rozhodnuto.

Řízení o žádosti může trvat, jak jsem již dříve zmiňoval, i půl roku a déle – čili mnohem déle, než připouští zákonná lhůta na takové rozhodnutí, a právě z tohoto důvodu je absolutně nezbytné, aby byl již v tomto mnohdy velmi dlouhém mezidobí rodinnému příslušníkovi umožněn přístup na trh práce. Dosavadní praxi Ministerstva vnitra, která fikci

uděleného přechodného pobytu často odmítá, považují nejen za protiprávní, ale i za silně šikanózní byrokratický postup.

Na závěr bych se ještě krátce zmínil o závěru velmi čerstvého nálezu Ústavního soudu, kterým bylo ke dni 21. ledna 2019 zrušeno jedno velmi omezující ustanovení zákona o pobytu cizinců. Tento nálezn považuji za významný v tom rozsahu, v jakém poukazuje na přílišnou restriktivitu českého zákona o pobytu cizinců, a to nejen z pohledu unijního práva, ale i z pohledu práva ústavního, a dále protože nálezn poukazuje na skutečnost, že některé zavedené postupy Ministerstva vnitra neobstojí v porovnání s evropským právem.

Ústavní soud v tomto nálezu judikoval, že nelegální vstup či pobyt rodinného příslušníka občana EU není sám o sobě důvodem pro zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu, resp. důvodem pro zastavení řízení o takové žádos-

ti. Zrušované ustanovení zákona totiž znemožňovalo cizincům jakožto rodinným příslušníkům občanů ČR podat žádost o povolení k pobytu, a tedy zjevně odporovalo jak unijnímu právu, tak i ústavnímu právu na soukromý a rodinný život.

Kontakt pro další informace:

JUDr. Thomas Britz
advokát a Rechtsanwalt
Associate Partner

T +420 236 163 740

E thomas.britz@roedl.com

→ Daně aktuálně

Legislativa

Klára Sauerová, Johana Cvrčková
Rödl & Partner Praha

POSLEDNÍ VÝVOJ JUDIKATURY V OBLASTI DPH

V tomto vydání Vás seznámíme s aktuálním vývojem judikatury v oblasti DPH, a to konkrétně s dvěma rozsudky, které se týkají přímo České republiky. Prvním z nich je netrpělivě očekávaný rozsudek Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) C-414/17 AREX CZ a.s. Druhým je rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) 4 Afs 143/2018 – 32 ve věci Fininvest Group a.s.

AREX CZ ANEB VELKÉ VÍTĚZSTVÍ FINANČNÍ SPRÁVY?

Všichni na něj netrpělivě čekali a nejvíce asi naše Finanční správa v čele s tehdejším generálním ředitelem Martinem Janečkem. Možná jste v tisku zahlédli oficiální prohlášení Finanční správy vydané krátce po zveřejnění tohoto rozsudku, které se neslo v duchu velkého vítězství. Finanční správa tento rozsudek vnímá jako ospravedlnění svých postupů, a to zejména ve vztahu k tolik diskutovaným zajišťovacím příkazům, a sebevědomě prohlašuje, že SDEU rozhodl v její prospěch. Jsou tato tvrzení

nadnesená, nebo má Finanční správa skutečně důvod k oslavám? A o co ve sporu vlastně šlo?

Spor se v podstatě točil kolem otázky, který ze subjektů účastnících se řetězového obchodu má povinnost odvést DPH v České republice. Společnost AREX nakoupila pohonné hmoty pocházející z Rakouska od českého obchodního partnera, kterému v řetězci předcházelo několik společností. Pohonné hmoty byly do ČR přepraveny vlastními vozy společnosti AREX, a to v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, proto s nimi AREX až do ukončení tohoto režimu fakticky nemohl disponovat. AREX se proto domníval, že k přechodu práv nakládat se zbožím jako vlastník došlo až v České republice po ukončení tohoto režimu i přesto, že realizoval přepravu pohonných hmot už z Rakouska.

Správce daně s tím ovšem nesouhlasil a požadoval po společnosti AREX uhradit DPH z titulu přemístění zboží do České republiky, jelikož měl za to, že k přechodu vlastnictví došlo již na území Rakouska, a to právě proto, že AREX realizoval přepravu.

SDEU v rozsudku zrekapituloval pravidla pro posuzování transakcí v rámci řetězových obchodů a zejména pravidla týkající se přiřazení

přepravy v těchto transakcích, jelikož zejména ta je rozhodující pro určení toho, která z transakcí v řetězci bude považována za intrakomunitární, a zkonstatoval, že režim spotřební daně není určující pro aplikaci těchto pravidel.

Případ byl vrácen zpět k posouzení Nejvyššímu správnímu soudu, který by měl definitivně potvrdit, kdo z účastníků transakce tedy skutečně přepravu realizoval, a má tedy povinnost odvést DPH v České republice. Ospravedlňovat proto některé postupy Finanční správy, které beztak již několikrát byly NSS označeny jako nezákonné, tímto rozsudkem, je přinejmenším značně nadnesené.

NENÍ POHLEDÁVKA JAKO POHLEDÁVKA

Zákon o DPH sice říká, že faktoring není považován za osvobozené plnění, nicméně už nikde neříká, co za faktoring ještě považuje a co už ne. A právě absence srozumitelného vymezení tohoto pojmu pro účely DPH zapříčinila rozhoření sporu ve věci 4 Afs 143/2018-32 Fininvest Group a.s. (dále jen „Fininvest“).

Činností společnosti Fininvest je odkup krátkodobých pohledávek před lhůtou splatnosti. Odkup byl prováděn na základě smlouvy, která je výslovně nazvaná jako faktoringová, nicméně Fininvest v žalobě argumentuje tím, že obsahově se o faktoring v pravém slova smyslu nejednalo, a to i přes pojmenování smlouvy. Fininvest rovněž tvrdil, že za poskytnuté plnění v tomto případě nezískal žádné přímo související protiplnění. Sice odkoupil pohledávky za cenu nižší, než je jejich nominální hodnota, nicméně vzniklý rozdíl podle něj pouze odrážel skutečnou hospodářskou hodnotu před-

mětných pohledávek v okamžiku jejich postoupení, a to s ohledem na jejich rizikovost a zvýšené nebezpečí nesplacení ze strany dlužníků. Hlavním argumentem společnosti Fininvest kromě toho byla neexistence přesné definice pojmu faktoring a z ní vyplývající právní nejistota daňového subjektu.

NSS se otázkou odkupu pohledávek zabýval již několikrát a vždy přitom vycházel z principů judikatury SDEU. Kauzu GFKL (C-93/10) nelze dle NSS v tomto případě aplikovat, jelikož v daném případě nejde o rizikové pohledávky a rozdíl mezi cenou pohledávek a jejich jmenovitou hodnotou nebyl způsoben poklesem jejich tržní ceny. NSS proto zkonstatoval, že odkup pohledávek v tomto případě představuje úplatu za poskytnutí služby faktoringu, která je předmětem DPH, přičemž úplatou je kladný rozdíl mezi nominální a odkupní cenou pohledávek. Podíl na tomto závěru soudu měla zřejmě i skutečnost, že původně byla ve smlouvě sjednána odměna při odkupu pohledávek ve výši 100 % jejich nominální hodnoty, ale dodatkem byla snížena a zároveň přestala být placena provize.

Kontakt pro další informace:

Ing. Klára Sauerová
daňová poradkyně

T +420 236 163 280

E klara.sauerova@roedl.com

→ Daně aktuálně

Legislativa

Martina Šotníková, Miroslav Holoubek
Rödl & Partner Praha

PRODLOUŽENÍ LHŮTY PRO PODÁNÍ DAŇOVÉHO PŘIZNÁNÍ

Z iniciativy poslaneckého klubu Pirátů byl předložen pozměňovací návrh týkající se úpravy lhůty pro podání přiznání k dani z příjmů. Ačkoliv byl tento návrh v Poslanecké sněmovně při třetím čtení daňového balíčku pro rok 2019 zamítnut, byl do návrhu zákona vrácen jako senátní pozměňovací návrh.

Předmětem návrhu je možnost podat daňové přiznání ve lhůtě 4 měsíců v případě, že přiznání bude podáno daňovým subjektem elektronicky. Prodloužení lhůty na 6 měsíců pro daňové subjekty s povinností ověření účetní závěrky auditorem zůstává zachováno.

Cílem navržené změny je motivace fyzických osob k využívání elektronické formy podání daňového přiznání, což by mělo vést k rychlejšímu a efektivnějšímu zpracování přiznání na straně finanční správy.

Druhou změnou, kterou návrh přinesl, je možnost prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání na 6 měsíců bez nutnosti do konce března předkládat správci daně plnou moc udělenou daňovému poradci nebo advokátovi. Dle návrhu by stačilo, aby daňový poradce nebo advokát ve lhůtě 6 měsíců daňové přiznání zaslal správci daně. Vzhledem k praktickým problémům, které předkládání plných mocí správci daně nyní provází, považujeme i tuto změnu za posun správným směrem.

Kontakt pro další informace:

Ing. Martina Šotníková
daňová poradkyně
Associate Partner

T +420 236 163 237

E martina.sotnikova@roedl.com

→ Daně aktuálně

Daně krátce

OBCHODOVÁNÍ S VELKOU BRITÁNIÍ PO VYSTOUPENÍ Z EU

Celní správa vydala na svých webových stránkách informaci týkající se vystoupení Velké Británie z EU, které se stane skutečností 30. března 2019. Uvádí zde praktické aspekty obchodování při vystoupení Británie bez dohody o vystoupení, kdy by se Británie vlastně stala třetí zemí. V takovém případě by bylo nutné se připravit, tj. při obchodování s Velkou Británií mít podchyceny celní formality a daňové dopady – například zařazení dováženého zboží do příslušného kódu celní nomenklatury, seznámení se s celními formalitami a celními režimy, případné zajištění elektronické komunikace s celním úřadem, přidělení čísla EORI, které je nutné pro komunikaci s celním úřadem, atd. Nakonec celní správa zmiňuje dopady na běžný život, jako je cestování a nákupy přes internet.

Kontakt: klara.sauerova@roedl.com
johana.cvrckova@roedl.com

NOVELA ZÁKONA EET PROŠLA PRVNÍM ČTENÍM

Poslanecká sněmovna projednala v prvním čtení novelu zákona o elektronické evidenci tržeb. Novela zákona reaguje na rozhodnutí Ústavního soudu, kterým Ústavní soud původní zákon o EET částečně zrušil. Kromě všeobecné povinnosti elektronické evidence tržeb novela přináší možnost evidovat tržby papírovou formou pro podnikatele s příjmy do 200 tis. Kč ročně. Novela zákona dále obsahuje snížení sazby DPH u některých služeb (úprava a rozvod vody, služby úklidu v domácnosti, služby domácí péče o děti, staré a nemocné, opravy oděvů a např. stravovací služby).

ZRUŠENÍ KARENČNÍ DOBY, SNÍŽENÍ POJISTNÉHO NA NEMOCENSKÉ POJIŠTĚNÍ

S účinností od 1. července 2019 ruší novela zákoníku práce tzv. karenční dobu. Jedná se o první tři dny nemoci, kdy nemocnému nyní nenáleží náhrada mzdy. Nově tak zaměstnavatel bude zaměstnanci poskytovat náhradu mzdy za celých prvních 14 dní nemoci, doposud se jednalo o čtvrtý až čtrnáctý den nemoci. Současně se zrušením karenční doby dochází ke snížení pojistného na sociální zabezpečení placeného zaměstnavatelem z 2,3 % na 2,1 %, které má zaměstnavatelům kompenzovat zvýšené výdaje na poskytování vyšší náhrady mzdy. Při zúčtování mezd za červenec tak budou zaměstnavatelé odvádět poprvé snížené pojistné.

Kontakt: martina.sotnikova@roedl.com
miroslav.holoubek@roedl.com

→ Daně aktuálně

Judikatura

Jakub Šotník
Rödl & Partner Praha

STRAŠÁK „ZNEUŽITÍ PRÁVA“ OPĚT NA SCÉNĚ

Krajský soud v Brně vydal zajímavý rozsudek zabývající se problematikou zneužití práva, které spatřoval v účelovém nastavení transakcí, jehož jediným cílem bylo daňové zvýhodnění. V daném případě daňový subjekt, jakožto dceřiná společnost, vyplatil dividendy společnosti B, jakožto mateřské společnosti. Mezi stranami přitom nebylo sporu o tom, že v případě této transakce došlo k formálnímu splnění podmínek stanovených v zákoně o daních z příjmů a že takový příjem je osvobozen od daně z příjmů.

Správce daně však zpochybnil účelovost tohoto osvobození s ohledem na transakce realizované před vyplacením dividend a po něm a poukázal na účelnost celkové transakce za účelem získání daňového zvýhodnění, což krajský soud také svým rozhodnutím potvrdil.

Daňový subjekt vznikl v květnu 2010 na základě odstěpení ze společnosti A. Touto transakcí byla do daňového subjektu vyčleněna část obchodního jmění společnosti A (finanční prostředky ve výši 210 mil. Kč). Vlastníky společnosti A byly fyzické osoby, které následně v červnu 2010 prodaly akcie daňového subjektu společnosti B, a to za celkovou úplatu ve výši 207 mil. Kč. Tím se jediným akcionářem daňového subjektu stala společnost B, která vzápětí rozhodla o výplatě dividend z daňového subjektu ve výši 210 mil. Kč, díky které mohla uhradit kupní cenu původním akcionářům – fyzickým osobám.

Krajský soud v této souvislosti uvedl, že předmětem posouzení jsou dvě operace (převod akcií a výplata dividend), přičemž zejména první z nich se jeví jako zjevně účelová, provedená s cílem vyplatit peněžité prostředky daňového subjektu jeho původním akcionářům tak, aby tento příjem nepodléhal zdanění.

Krajský soud v souvislosti s převodem akcií zdůraznil, že příjem z prodeje akcií daňového subjektu plynoucí původním akcionářům nebyl zdaněn daní z příjmů, neboť na straně těchto akcionářů byly splněny zákonné podmínky pro jeho osvobození. Pokud by se naopak původní akcionáři rozhodli pro jiné přímé vyvedení finančních prostředků z daňového subjektu (např. výplata divi-

dendy těmto původním akcionářům), podléhal by takový příjem zdanění. A právě za účelem nezdanění těchto příjmů měli původní akcionáři prodat své akcie společnosti B, která však neměla dostatečné finanční prostředky na úhradu kupní ceny, jež obdržela až poté, co získala akcie daňového subjektu a rozhodla o výplatě dividendy z daňového subjektu. Ani tato výplata podílu na zisku přitom nepodléhala zdanění, neboť byly splněny podmínky pro osvobození při výplatě mateřské společnosti.

Krajský soud konstatoval, že se daňovému subjektu nepodařilo prokázat ekonomickou racionalitu důvodu prodeje akcií společnosti B, která by vyloučila podezření o účelovém nastavení a propojení obou transakcí. Dále zdůraznil, že daňový subjekt, resp. původní akcionáři nevyužili výhody daňového osvobození jako zákonné úpravy doprovázející určitý ekonomický vztah, nýbrž tohoto práva zneužili za účelem vyhnout se daňové povinnosti.

Krajský soud se v neposlední řadě vyjádřil také k možnému zdanění na straně původních akcionářů, když konstatoval, že správní orgány mohly teoreticky přistoupit ke zdanění příjmu i v rámci jiné části souvisejících transakcí, konkrétně ke zdanění příjmů původních akcionářů plynoucích z prodeje akcií daňového subjektu. Dle krajského soudu totiž výplata dividend i prodej akcií představovaly ve svém souhrnu zneužití práva. To, že si správce daně vybral ke zdanění právě výplatu dividend, nepředstavuje dle krajského soudu nezákonný postup.

Kontakt pro další informace:

Mgr. Jakub Šotník
advokát
Associate Partner
T +420 236 163 210
E jakub.sotnik@roedl.com

→ Rödl & Partner Intern

Odborné akce / Připravujeme pro Vás: březen – červen 2019

Jana Švédová
Rödl & Partner Praha

BŘEZEN

ÚMLUVA CMR NOVĚ I PRO VNITROSTÁTNÍ PŘEPRAVY

12. března 2019, Radonice
Pořádá: Rödl & Partner ve spolupráci
s Raaltrans
Přednáší: Alice Kubová Bártková

NOVELA ZÁKONA O DPH

13. března 2019, konferenční sál Rödl & Partner
Praha
Pořádá: Rödl & Partner
Přednáší: Klára Sauerová, Michael Pleva

ODPOVĚDNOST STÁTU ZA ŠKODU PŘI SPRÁVĚ DANÍ

28. března 2019, Kancelář veřejného ochránce
práv, Brno
Pořádá: Ombudsman a Komora daňových
poradců
Přednáší: Jakub Šotník za Rödl & Partner

DUBEN

VNITŘNÍ KONTROLNÍ SYSTÉM. PRÁVNÍ ZÁKLADY, SOUVISLOSTI A DOPADY

4. dubna 2019, Praha
Pořádá: Rödl & Partner ve spolupráci s Českým
institutem interních auditorů
Přednáší: Pavel Koukal

INTERNÍ KONTROLNÍ SYSTÉM

16. dubna 2019, Praha
Pořádá: Rödl & Partner ve spolupráci s Verlag
Dashöfer
Přednáší: Pavel Koukal

ŘÍDICÍ A KONTROLNÍ SYSTÉM U FINANČNÍCH INSTITUCÍ

23. dubna 2019, Praha
Pořádá: Rödl & Partner ve spolupráci
s Bankovním institutem VŠFS
Přednáší: Pavel Koukal

KVĚTEN

SPECIALISTA CORPORATE COMPLIANCE A COMPLIANCE MANAGEMENT SYSTÉMU V PODNIKOVÉ PRAXI

20. a 30. května 2019, Praha
Pořádá: Rödl & Partner ve spolupráci s Verlag
Dashöfer
Přednáší: Pavel Koukal

CO NOVÉHO V KORPORÁTNÍ COMPLIANCE (2019)

22. května 2019, konferenční sál Rödl & Partner
Praha
Pořádá: Rödl & Partner ve spolupráci se
Sdružením pro Compliance a Českou
Compliance Asociací
Přednáší: Pavel Koukal a hosté

CO NOVÉHO V KORPORÁTNÍ COMPLIANCE (2019)

28. května 2019, Praha
Pořádá: Rödl & Partner ve spolupráci
s Bankovním institutem, VŠFS
Přednáší: Pavel Koukal

ČERVEN

CORPORATE COMPLIANCE

4. června 2019, Praha
Pořádá: Rödl & Partner ve spolupráci s Verlag
Dashöfer
Přednáší: Pavel Koukal

JAK SPRÁVNĚ SKONČIT PRACOVNÍ POMĚR

4. června 2019, Praha

Pořádá: DTIHK ve spolupráci s Rödl & Partner

Přednáší: Václav Vlk, Eva Blechová

POSKYTOVÁNÍ TZV. BALÍČKOVÝCH SLUŽEB ZASÍLATELEM. POHLED ČESKÉ A EVROPSKÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY A JUDIKATURY K PROBLEMATICE POŠTOVNÍCH SLUŽEB

5. června 2019, konferenční sál Rödl & Partner

Praha

Pořádá: Rödl & Partner

Přednáší: Alice Kubová Bártková

SLOWAKEI & TSCHECHIEN / LOKALES ARBEITSRECHT & ENTSENDUNG

6. června 2019, Vídeň

Pořádá: ICC Austria Seminare – Außenhandel
& Recht ve spolupráci s Rödl & Partner

Přednáší: Alena Klikar, Zuzana Bzdúšková,
Andreas Baumann

PRACOVNÍ PRÁVO V PODNIKOVÉ PRAXI

7. června 2019, konferenční sál Rödl & Partner

Brno

Pořádá: Rödl & Partner

Přednáší: František Geršl, Markéta Slavičinská

-jsv-

http://www.roedl.net/cz/cz/akce/aktualni_akce.html

Impresum

MANDANTENBRIEF ČESKÁ REPUBLIKA
BŘEZEN / DUBEN 2019, MK ČR E 16542

Vydavatel:

Rödl & Partner Consulting, s.r.o.

Platněřská 2, 110 00 Praha 1

T +420 236 163 111

www.roedl.com/cz

Redakce:

Ing. Jana Švédová

jana.svedova@roedl.com

Layout/Sazba:

Rödl & Partner

publikace@roedl.com

Tento newsletter je nezávaznou informační brožurou a slouží obecným informačním účelům. Nepředstavuje právní, daňové ani podnikové poradenství, jeho cílem není ani nahrazení individuálního poradenství. Při zpracování newsletteru se společnost Rödl & Partner snaží o maximální pečlivost, nemůže ale převzít odpovědnost za správnost, aktuálnost a úplnost informací. Protože se zde obsažené informace nezabývají konkrétními tématy jednotlivých fyzických nebo právnických osob, měl by si klient požadované informace vždy ověřit poradenskou zakázkou. Rödl & Partner nepřijímá odpovědnost za rozhodnutí, která čtenáři na základě článků newsletteru učiní. Naši poradci jsou Vám rádi k dispozici.

Veškerý obsah newsletterů zveřejněný na internetu včetně odborných informací je duševním vlastnictvím společnosti Rödl & Partner a je chráněn autorskými právy. Uživatelé mohou obsah newsletterů stahovat, tisknout nebo kopírovat pouze pro vlastní potřebu. Jakékoli změny, rozmnožování, šíření nebo sdělování tohoto obsahu nebo jeho částí veřejnosti, ať už online nebo offline, vyžadují předchozího písemného souhlasu společnosti Rödl & Partner.